

PORTRÉ

Egy haladó-kezdő zeneszerző

Az I. Kreatív Zenei Fesztivál fődíját Andorka Péter, a Ferencs Gimnázium 12/c osztályának tanulója nyerte el, akivel a fesztiválról és a zeneszerzésről beszélgettem.

– Ez az első országos, kétnapos amatőr zenei fesztivál, amelyet a nagykanizsai Farkas Ferenc városi zeneiskola szervezett. Azért nem nevezik zeneszerző versenynek, mert az csak egyik részprogramja volt a versenynek. Mellette igen érdekes bemutatók is zajlottak, például az iskolaigazgató, *Baráth Zoltán* specialitásáról, a számítógépes programok segítségével megszólaltatott szimfonikus zenéről. Ez különösen nagy segítség a fiatal, kezdő zeneszerzőknek.

– **Te is számítógéppel szerzel zenét?**

– Leülök a zongorához, s ha van valami ötletem, leírom, gondolkodom rajta, a kottaszerkesztővel csak a végleges partitúra készül el. Volt néha olyan, hogy rögtön a számítógépbe hangszeltem a zenét a vázlataim alapján, de mindig a zongoránál kezdtem. A kezdésnél nagyon jó, hogy van számítógép, mert rengeteg dolgot ki lehet szűrni a darabból, ami nem jól szól. Vannak olyan összhangzattani szabályok, amelyet az ember néha nem vesz észre például egy húszsoros partitúrában. Jobb, ha itt ugrik ki, s nem a zenekarban, ahol száz ember előtt kéne javítani.

– **Amíg írod, hallod is?**

– Persze, hiszen a zeneszerzéshez szükséges egyfajta belső hallás, de vissza is tudom hallgatni.

– **Hogy zajlott le ez a zeneszerző verseny?**

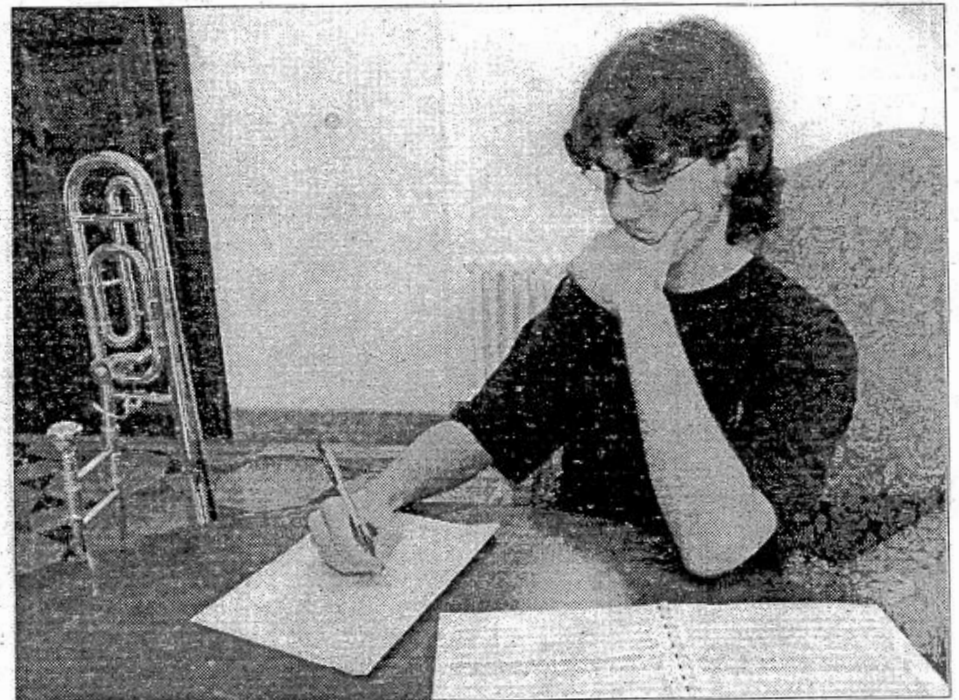
– Az első napon, a koncerten végigjártuk az összes pályaművet. Először a szólószámokat: többen zongorán adták elő a művet, volt, aki egy szál fuvalán játszott, majd jöttek a kamarazenei darabok. Ezután következett a szimfonikus zenekar, amely a versenyművek előre beküldött partitúráját játszotta el. Ez amatőr zeneszerző verseny, így kizárták azt, aki a konzervatóriumba járt, akár egy évet is. A korhatár pedig húsz év volt, de akadt tízéves résztvevő is. Tizenhárom indultunk, ebből négyen írtunk szimfonikus zenekarra darabot. Ráadásul mind a négyen bent játszottunk a zenekarban. Ez nagyon jó érzés volt. A szimfonikus zenekart erre az alkalomra hozták létre a kanizsai zeneiskola tanáraiból, sőt még a szombathelyi szimfonikusoktól is hívtak kiegészítő zenészeket, meg régi diákokat, mert elég sok vonós is kellett a sok fúvóshoz.

– **Te milyen hangszeren játszottál?**

– Harsonán. A darabomban, a *Két Heine dal*-ban három harsona szerepel, s emiatt tanultam meg egy kicsit harsonázni az Operaháztól kölcsönkapott hangszeren.

– **Hogyan lehet szimfonikus mű egy dal?**

– Richard Strauss és Mahler is írt dalokat énekesre és zenekari kíséretre. Egy osztálytársam, *Raab Nóra* számára, aki Vácon tanul énekelni, írtam 2003 októberében két dalt.

Andorka Péter komponál

zongorára és énekhangra. Ezt hangszeltem meg a versenyre. Bevallom, nagyon nehezen ment, vagy ötször estem neki, nem akarta megadni magát. Aztán januárban egy operaházi Walkür-előadás után hazamentem, és hajnalra megírtam a vázlatokat.

– **Ekkora hatással van rád Wagner zenéje?**

– Régebben nem voltam komolyzene rajongó. A zeneakadémiai koncerteken bizony gyakran elaludtam. Brahms *Német rekviemje*, ez az oratórium volt életem első meghatározó zenei élménye. Aztán 2002-ben becsöpentem egy operaházi Wagner előadásra, s beleszerettem ebbe a grandiózus zenébe. Sokat tanulmányoztam a wagneri partitúrákat, a Wagner-féle zenekari hangzást. Rám ragadtak bizonyos dolgok belőle. Így nem volt véletlen, hogy a zsűri véleménye szerint művemnek nem a zenei materiájában, hanem a hangszelvényén volt érezhető ez a hatás.

– **Honnan értesültél a versenyről?**

– A zeneiskolának küldtek egy felhívást. Ketten indultunk volna, de a másik fiú nem készült el időre.

– **Mennyi idő volt a versenymű megírására?**

– Októberben küldték ki a tájékoztatót, áprilisban volt a verseny, de februárban már le kellett adni a kottákat, a partitúrákat és a szólamokat. Rengeteg időt ezt megírni, még egy ötperces műnél is.

– **Milyen hosszú a te darabod?**

– Kihasználtam a maximális időkeretet: öt perc volt megszabva. Számomra azért volt különösen érdekes ez a fesztivál, mert itthon igen kevés lehetőség van arra, hogy zenekarra írt művet bemutassanak.

– **Hogyan kerültél zeneközelbe?**

– Édesapám hegedűs, az Operaház koncertmestere volt. Most Rómában él, s már nem hegedül, hanem karmester. Számomra így természetesen tűnt, hogy zenét tanuljak. A Mókus utcai zenei általánosban *Balázs Oszkár* tanítványa lettem az ütős szakon. Mindig baj volt velem az iskolában: otthon hagytam valamit, nem gyakoroltam stb. Aztán 1994-ben Szentendrére költöztünk. Oszi bácsi nyugdíjba ment, és én nem akartam másnál ütni. 1995-től már a zeneiskolába

jártam, s zongorázni kezdtem tanulni *Z. Lakos Ágnes*-nél. Életem meghatározó alakja még *Aldoboly-Nagy György* zeneszerző is, akivel hosszú évek óta együtt nyaralunk Zsenyén, az alkotóházban. Ő tanított meg az akkordok leolvasására, az improvizálásra, s mindig segít nekem a hangszelvényben is. Sokat köszönhetek *Cserniczky Miklós* tanár úrnak is, akihez összhangzattanra járok.

– **Mióta írsz zenét?**

– Tizenkét éves koromtól írok kisebb darabokat. S mint már említettem, Wagner kapcsán kezdtem el zenekari műveket komponálni. A zongora mellett más hangszerekkel is foglalkozom, gitárral, furulyával, harsonával, fuvalával, mert olyan szólamokat akarok írni számukra a műveimben, ami eljátszható.

– **Vezényeltél már?**

– Igen, tavaly június 1-jén, az Urunk Mennybemenetelének napján a Péter-Pál templomban a dunabogdányi zeneiskola szimfonikus összetételű zenekarával, kórusával. A koncerten a hívek által jól ismert *Werner Alajos Miséjét* adtuk elő, ezek voltak a mise állandó részei, amikhez népénekek saját felolgozásait párosítottam.

– **Hogyhogy nem a konzervatóriumban tanulsz?**

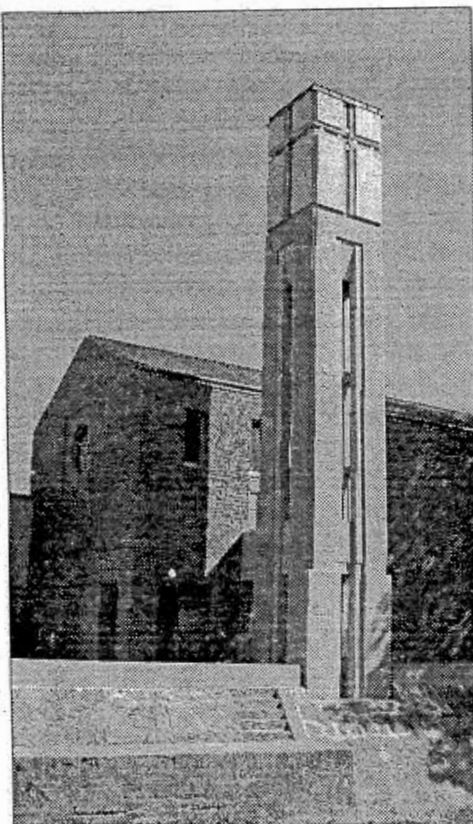
– Az általános iskola után felvételiztem ide is, és a Ferencs Gimnáziumba is. Pár hónapig csináltam párhuzamosan a kettőt, de nem bírtam. A fáradtságtól gyakran elaludtam a HÉV-en. Aztán abbahagytam a konzit. A gimiben egy olyan jó közösség tagja vagyok, ami az egész életemet meghatározza. Október 23-án például előadtuk *Jenei Szilveszter 1956* című, eddig nem játszott rockoperáját, amit nekem kellett erre az alkalomra hangszelvényezni. A nagy sikerű előadást Érsekújváron is megismételtük. Szeretnék sokoldalú emberré válni, amihez az iskola nagyban hozzásegít.

– **S mi lesz az érettségi után?**

– A Zeneakadémiára fogok felvételizni, karmester és zeneszerző szakra. A nagy álmom az, hogy karmester legyek az Operaházban, a zenekari árokban szeretnék állni és dirigálni.

RAPPAL ZSUZSA

Templomszentelés

büszkesége Szentendrének. *Jávor Piroška* szentendrei művész munkája is része lett az egésznek, hiszen őt dicséri a templom rózsablaka.

Novotny Dánieltől megtudtuk, hogy az átvett gyülekezeti névsorban 250 hívő család neve szerepel, de mint elmondta, nagy a mozgás, így nem tudni biztosan az evangélikus hívők létszámát. Nagy öröme szolgált azonban, hogy a felszentelés másnapján, a vasárnapi istentiszteleten már 72 hívő vett részt. Aki elmulasztotta, de szeretné megtekinteni belülről is a templomot, az vasárnaponként megetheti azt. A nagy érdeklődésre való tekintettel elképzelhető, hogy a templom kapuját szombaton is nyitva tartják majd, erről a szeptemberi presbiteri ülésen döntenek.

N. B.